

Peki ya çocuk okur açısından bu ithafın, dolayısı ile kitabın anlamı nedir? A. de Saint Exupéry, Küçük Prens'i pedagojik çocuk dili dizgesine göre yazmadığı halde Léon Werth'in "çocuklar için yazılmış kitapları bile" anlayabileceğini niçin açıklamış olabilir? Bu iki sorunun tek bir cevabı olmalıdır: Küçük Prens'in hem çocuk hem de yetişkinlerce okunmasının temel nedeni, kitabın, çocuk bakışına ve poetik çocuk diline göre yazılmış olmasıdır. Zaten Küçük Prens de altı yaşından beri sürekli resimler çizen yazarın kendisinden başka biri değildir. Sonuç olarak A. de Saint Exupéry, poetik çocuk dili ve çocuk bakışı ile hem çocuklara hem de yetişkinlerin çocukluklarına seslenen bir çocuk yazarıdır.

Cahit Zarifoğlu'nun çocuk yazarlığı pandorası ile A. de Saint Exupéry'nin çocuk yazarlığı pandorası arasında ilginç benzerlikler vardır. Her ikisi de poetik çocuk dilini kullanmış. Zarifoğlu'nun Leon Werth'i ise 35-40 yaşlarında. Kim için yazdığına verdiği cevap ise çok açık: "Asıl yetişkin okuyucu için, ondan sonra da çocuklar için"* . Bu durum ise Cahit Zarifoğlu'nun çocuk yazarlığının temel çelişkisidir. Buna karşılık "Ağaçkakanlar"ın girişinde bütün masallarını çocuklarına ithaf eder. Neden? Çünkü çocuklar için yazmış gibi bir tutumu benimsemesi, kendisine at oynatabileceği çok geniş alan açtığının farkındadır. "Masalın, rüyânın, hayâlin, hikâyeye, gerçek, gerçeküstü ve akla gelebilecek her şeyin çocuk yazarlığındaki doğallığı ile "bir anda büyük olmanın zorluklarının ötesine geçiveriyorsunuz. Yazarken bir tür çocuk safiyetini, çocukluğu giyiniyorsunuz."

Cahit Zarifoğlu'nun çocuk okurları da daha farklı: "Her şeyi yaşamaya hakları olan ilerin büyükleriyle bir dünya oluşturuyorsunuz ve bu sebeple de zaman zaman onların büyük hallerine hitap ediyorsunuz." . Yine kendi sözcükleri ile Cahit Zarifoğlu, "çocukların içindeki büyüklere hitap" eden kitaplar yazdı. Çocuklar için yazdıklarının büyükler için görünmelerinin nedenini de böyle açıklıyor.

Cahit Zarifoğlu'nun çocuk yazarlığı pandorasından çıkanlar bu kadar değil: "Büyükler yazdığımız zaman bu sadece büyükler içindir. Ama çocuklara diye yazarsanız bu aynı zamanda büyükler için olur." Çocuklar için nasıl yazıldığını bilmediğini açıkladığı halde bu açıklamaları yapmaktaki amacı okuru şaşırtmak mıydı? Hayır! Bu cümle, çocuk öznenin edebiyatını yaparken pedagojik çocuk dili kullanmadığının itirafı kabul edilebilir. Şiir yazarken de prensipleri olmadığı gibi çocuk kitapları yazarken de prensipleri yoktur. Bu aynı zamanda şiire de çocuk kitaplarına da "şiir gözü ile" baktığının da itirafıydı. Çocuk yazarlığını, "çocuk duyarlılığı ile" sürdürmesini de şöyle açıklar: "Büyükler içlerinde gizli bir köşede kalmış bu duyarlılığı benim kitaplarımı okurken yeniden keşfederler." Bu yazarlık tutumu ise yetişkinlerin içlerindeki çocuğu uyandırmaktan başka bir şey değildi. Bunu daha belirgin biçimde söylemek gerekirse Zarifoğlu'nun çocuk yazarlığı yetişkinlerin çocukluğuna yöneliktir.

Buna karşılık, Cahit Zarifoğlu, çocuk yazarlığına özel vurgu yapmaktan da kaçınmaz. Onun çocuk kitapları işlek bir zekânın ürünüdür. "İlhamımı veren de daima o anda çocuklar için yazmakta oluşum oldu. İtiraf etmeliyim, aşk şiirleri yazarken nasıl heyecanlanabiliyorsa bir yazar, çocuklar için yazarken de öylesine dolu dolu heyecanlanabiliyor."

Cahit Zarifoğlu, hiç kuşku yok ki poetik çocuk diline yaslanan bir çocuk yazarı. Çocuk bakışını içindeki çocuğun dürbünü ile ayarlamış olduğunu ileri sürse de çocuk kitaplarının tonlaması çocuğa göre değildir. En azından okuma olgunluğu

* Yazı boyunca tırnak içindeki görüşler Cahit Zarifoğlu'na aittir.